

1

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 20.029 van 5 december 2008
in de zaak RvV 32.472 / IV

In zake:

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. VAN EENOO
Aartrijkestraat 3
8820 TORHOUT

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat [REDACTED], die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 13 oktober 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 7 november 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 december 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. VAN EENO en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de feitelijke gegevens van de zaak.
  - 1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 11 juli 2008, verklaart er zich op dezelfde dag vluchteling.
  - 1.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwerpt verzoekers asielaanvraag bij beslissing van 19 september 2008, verstuurd op 24 september 2008.
  - 1.3. De feiten aan de basis van verzoekers asielaanvraag werden door de bestreden beslissing als volgt weergegeven:

"U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Deh Darat, in het district Khoja Miri (of Khwaja Umari) in de provincie Ghazni. U had er een winkel waar u de carrosserie van auto's herstelde. Farid, een buurjongen, begon een werkopleiding in deze werkplaats. Korte tijd na de start van zijn opleiding begonnen jullie een seksuele relatie. Op een dag in juni/juli 2007 (saratana 1386 volgens de Afghaanse kalender), toen u in het huis van Farid was, begonnen Farid en

u zich uit te kleden. Op dat moment kwam Farid's broer Isaac binnen met een geweer in zijn handen. Er ontstond een gevecht waarbij Farid door een kogel werd geraakt en om het leven kwam. Hij overleed onmiddellijk. Ook Isaac werd in zijn arm door een kogel geraakt. Toen de moeder van Farid en Isaac de kamer binnencwam, kon u het huis ontluchten. U ging naar uw huis, waar u aan uw moeder uitlegde wat er allemaal was gebeurd. Uit vrees voor wraakacties ontluchtten jullie Afghanistan in de richting van Iran. In Iran kon u echter ook niet blijven aangezien u vreesde vanuit Iran naar Afghanistan te worden gedeporteerd. Vanuit Iran vluchtte u naar België, waar u op 11 juli 2008 aankwam. Nog diezelfde dag diende u een asielaanvraag in."

Het aldus weergegeven feitenrelaas wordt door de verzoekende partij niet betwist.

- 1.4. De bestreden beslissing stelt vast dat verzoeker er niet in geslaagd is zijn vrees voor vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken en baseert zich daarvoor op volgende gronden:
- door manifest gebrekkige kennis maakt verzoeker niet aannemelijk tot 1386 in Ghazni verbleven te hebben;
  - hierdoor is zijn asielaanvraag ongelooftwaardig en kan de Commissaris-generaal zich evenmin een beeld vormen over de nood aan subsidiaire bescherming.
2. Over de gegrondheid van de zaak.
- 2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de artikelen 48/4 en 48/3 van de Vreemdelingenwet, van het artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie, het artikel 1 (2) van het Protocol betreffende de status van Vluchtelingen, en de algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.
- 2.1.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschafft (RvS 2 februari 2007, nr. 164.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.
- Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.
- 2.1.3. Betreffende de vluchtelingenstatus betoogt verzoeker dat de Commissaris-generaal ten onrechte besloot dat hij zijn recente verblijf in Afghanistan niet aannemelijk kon maken. In zijn zorgvuldig opgestelde en bijzonder gedetailleerde verzoekschrift poogt verzoeker de in de bestreden beslissing opgenomen elementen te ontcrachten, en wijst hij op de vele correcte informatie die hij wel wist te verschaffen.
- 2.1.4. Na grondig onderzoek van alle vaststellingen, zowel deze van de bestreden beslissing als het gehoorverslag en de nota, komt de Raad tot de conclusie dat verzoeker voldoende elementen verschafte om aan zijn verklaringen omtrent zijn recent verblijf in Afghanistan het voordeel van de twijfel te verlenen. Lezing van de gehoorverslagen noopt de Raad aldus inzake de vermeende gebrekkige geografische kennis enerzijds, en de 'manifest gebrekkige' kennis van het dagelijkse

3

leven anderzijds (lokale machtstructuren, verkiezingen, media...) tot de volgende vaststellingen.

Verzoeker wist correct zijn dorp en de omliggende dorpjes te situeren, evenals hun bevolkingssamenstelling (CGVS gehoorverslag van 12/09/08, p. 3 en 4). Verzoeker werd in de bestreden beslissing verweten fouten te hebben gemaakt in de etnische samenstelling van zijn streek van oorsprong. De Commissaris-generaal baseerde zich daarvoor op 'objectieve informatie' toegevoegd aan het administratieve dossier. Het betreft een summier Wikipedia-artikel waarin de etnische samenstelling van het ganse Khwaja Umari-district wordt vermeldt. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift evenwel een bijzonder gedetailleerd artikel, waarin de etnische samenstelling per dorp vermeld wordt (stuk 5). Daaruit blijkt dat dorpen in verzoekers regio, waaronder Turmai, homogeen Hazara zijn. Het is dus, in tegenstelling tot wat verweerder in de bestreden beslissing beweert, niet zo dat de verschillende etnieën naast en door elkaar wonen, maar eerder in bepaalde stukken van het district samentroepen. Gevraagd naar waar de Pashtu's in Ghazni wonen wist verzoeker bovendien correct aan te geven dat het aan zijn district grenzende Rashidan bijna exclusief door Pashtu bewoond wordt (CGVS gehoorverslag van 12/09/08, p. 4).

In de bestreden beslissing werd verzoekers kennis van tal van aspecten van het dagelijkse leven 'manifest gebrekkig' geacht. Er werd hem onder meer verweten te weinig te weten over de plaatselijke krijgsheren, de verkiezingen, de internationale troepen en merkwaardige incidenten. Het verzoekschrift brengt dienaangaande overtuigende tegenargumenten bij waar het stelt dat verzoeker op de hoogte was van de ramp met de Band-e-Sultan-dam, die in maart 2005 doorbrak met grote schade in de regio tot gevolg (CGVS gehoorverslag van 12/09/08, p. 9). Hij gaf een correcte weergave van het muntsysteem, kon gevraagd naar de kleur van bijlatten, deze correct benoemen en gaf enkel prijzen van goederen op (CGVS gehoorverslag 12/09/08, p. 12). Hij hanteert zonder aarzelen de Afghaanse kalender (gehoorverslag, 12/09/08, p. 5). Verzoeker gaf tevens enkele namen op van verkiezingskandidaten uit de provincie Ghazni. Deze werden niet nagetrokken door de Commissaris-generaal, doch blijken correct te zijn (stuk 8 bijgevoegd bij het verzoekschrift).

Na grondige lezing van het gehoorverslag besluit de Raad dat verzoeker voldoende elementen aanbracht waaruit kan blijken dat hij effectief tot aan zijn vlucht in Afghanistan vertoefde, meerbepaald in het district Khwaja Umari van de provincie Ghazni.

- 2.1.5. De Commissaris-generaal verwierp het asielaas, daar het zich situeerde tijdens een vermeend ongeloofwaardig verblijf in Afghanistan. Aangezien de Raad verzoekers recent verblijf wel aannemelijk acht dient het asielaas bijgevolg op zijn merites beoordeeld te worden. Na lezing van de verklaringen die verzoeker aflegde, is de Raad niet overtuigd van de geloofwaardigheid van het asielaas. Het relaas is stereotiep en intrinsiek onwaarschijnlijk. Verzoekers verklaring dat hij samen met zijn moeder dezelfde dag nog het land op impulsieve wijze verlaat zonder enige voorbereiding en mits achterlating van al hun bezittingen overtuigt geenszins. Ook verzoekers totale onwetendheid over de acties die de familie van Farid zou ondernomen hebben draagt bij tot de ongeloofwaardigheid van het relaas.
- 2.1.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.
- 2.2.1. Betreffende de subsidiaire bescherming voert verzoeker een schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991. Hij herhaalt zijn afkomst uit Khwaja Umari, dat voorkomt op de meest recente aanbevelingslijst van het UNHCR van gevaarlijke provincies. De notie van

④

'veilig derde land' kan in casu voor Iran niet toegepast worden. Immers, Iran wordt an sich niet als veilig derde land beschouwd. Zo had verzoeker al tijdens zijn gehoor aangegeven dat de Iraanse autoriteiten Afghanen onwelwillend behandelen (CGVS gehoorverslag van 12/09/08, p. 15).

2.2.2. Wat betreft de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, wordt verwezen naar supra 2.1.2..

2.2.3. Supra 2.1.4. werd vastgesteld dat verzoeker aannemelijk maakt recent uit Khwaja Umari, in de provincie Ghazni, vertrokken te zijn. De subsidiaire bescherming zal dan ook vanuit dat district beoordeeld worden. De Raad stelt vast dat uit informatie toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt dat diverse rapporten wijzen op het toenemende geweld tussen opstandelingen en overheids- en coalitietroepen, ongedifferentieerde acties door lokale commandanten in Afghanistan. De Raad steunt zich voor de analyse van het veiligheidsrisico per district op de adviezen die van het UNHCR uitgaan. Het UNHCR is, met zijn fysieke aanwezigheid in alle delen van Afghanistan en zijn uitgebreide netwerk aan contacten, immers het best geplaatst om advies te verlenen over de noodzaak aan subsidiaire bescherming. Deze adviezen worden regelmatig bijgewerkt naarmate de toestand verbetert dan wel verslechtert. Verzoeker wijst op de escalatie van het conflict en de uitbreiding ervan richting zijn district. Het UNHCR heeft in het document "Afghanistan Security Update Relating to Complementary Forms of Protection" lijsten opgesteld met betrekking tot de veiligheidssituatie per provincie en district aan de hand van zeer specifieke criteria. UNHCR stelt dat als één of meerdere van deze criteria gedurende de laatste maanden in het betrokken gebied werden gerapporteerd er dan bijkomende bescherming zou moeten verleend worden aan personen die van daar afkomstig zijn. Deze lijsten kunnen dan ook beschouwd worden als een objectieve leidraad bij de beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker is afkomstig uit het district Khwaja Umari in de provincie Ghazni; de hele provincie Ghazni komt thans voor op de lijst van locaties waar de veiligheidssituatie zorgwekkend is (update 6 oktober 2008). Het UNHCR is de mening toegedaan dat een vestigingsalternatief binnen Afghanistan moeilijk ligt, gelet op het feit dat de traditionele en uitgebreide familie alsook de gemeenschapsbanden van clan en stam er de belangrijkste beschermingsmechanismen vormen voor het individu. Verzoeker loopt dan ook een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980 in geval van een terugkeer naar Afghanistan. Verzoeker komt bijgevolg in aanmerking voor subsidiaire beschermingsstatus.